

„Kristliku elu ja teenistuse” koosoleku allikmaterjal

2.—8. MAI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 1. SAAMUELI 27—29

„Taaveti sõjastrateegia”

it-1, lk 41

Aakis

Kui Taavet Sauli eest põgenes, otsis ta kahel korral varju kuningas Aakise valdustest. Esimesel korral, kui kahtlustati, et Taavet on vaenlane, teeskles ta hullumeelset ning Aakis lasi tal minna. (1Sa 21:10—15; L 34:mrk; 56:mrk.) Teisel korral tuli Taavet sinna koos 600 sõjamehe ja nende peredega ning Aakis lubas neil elada Siklagis. Nad elasid seal aasta ja neli kuud. Aakis arvas, et Taavet käis sel ajal koos oma meestega rüüsteretkedel Juuda linnades, aga tegelikult käis Taavet rüüsteretkedel gesurlaste, girslaste ja amalekkide juures. (1Sa 27:1—12.) Taavet suutis Aakise nii ära petta, et kui vilistid organiseerisid rünnakut kuningas Sauli vastu, määras Aakis Taaveti oma ihukaitsjaks. Alles siis, kui vilistite peamehed nõudsid tungivalt, et Taavet ja ta mehed ära saadetak, käskis Aakis neil minna tagasi Siklagi. (1Sa 28:2; 29:1—11.) Kui Taavet kuningaks sai ja sõdis Gati vastu, siis Aakist ilmselt ei tapetud. Ta elas veel ka Saalomoni valitsusajal. (1Ku 2:39—41; vt GAT.)

it-2, lk 245, lõik 6

Valetamine

Piibel mõistab pahatahtliku valetamise selgesõnaliselt hukka. See aga ei tähenda, et tuleks jagada õiget informatsiooni neile, kel pole õigust seda teada. Jeesus Kristus andis nõu: „Ärge andke seda, mis on püha, koortele ja ärge visake pärleid sigade ette, et nad ei tallaks neid jalge alla ega pöör-

duks ümber ja teid lõhki ei kisuks.” (Mt 7:6.) Seepärast ei avaldanud Jeesus kogu infot ega andnud küsimustele otsest vastust olukordades, kus see oleks võinud põhjustada kahju. (Mt 15:1—6; 21:23—27; Joh 7:3—10.) Ilmselt tuleks selles valguses vaadata ka neid juhtumeid, kui Aabraham, lisak, Raahab ja Eliisa juhtisid valejälgedele neid, kes ei teeninud Jehoovat, või ei andnud neile teada kõiki fakte. (1Mo 12:10—19; 20. ptk; 26:1—10; Jos 2:1—6; Jk 2:25; 2Ku 6:11—23.)

16.—22. MAI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. SAAMUELI 1—3

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 369, lõik 2

Vend

Vendadeks nimetati ka neid, keda sidus mõni ühine tegevus või eesmärk. Näiteks nimetas Tüürose kuningas Hiiram kuninga Saalomoni oma vennaks. (1Ku 9:13.) Seda mitte lihtsalt seepärast, et nad olid oma positsioonilt võrdsed, vaid võib-olla ka seepärast, et neid ühendas ühine huvi varustada templit puidu ja muuga. (1Ku 5:1—12.) „Vaata, kui hea ja armas on see, et vennad elavad ühtsuses!” kirjutas Taavet. (L 133:1.) Ta pidas silmas seda, et rahu ja ühtsus lihaliike vendade vahel ei sõltu üksnes veresidemetest. Taavet nimetas Joonatani oma vennaks, ja mitte sel põhjusel, et neil oleksid olnud ühised vanemad, vaid kuna nad olid sõbrad ja neil olid ühised huvid. (2Sa 1:26.) Samuti nimetati vendadeks sõbramehi, kellel oli sarnane iseloom ja meelsus, seda ka juhul, kui tegemist oli negatiivsete joontega. (Õp 18:9.)

23.—29. MAI

KRISTLIK ELUVIIS

„Kas oled valmistunud rahvarahutusteks?”

jr, lk 125—126, lõigud 23—24

²³ Lisaks sellele et me palume Jehoovalt juhatust, on meil vaja ka uurida Jumala sõna, et mõista, mis on tema tahe. Võrreldes Jeremijaga oleme meie eelisseisus, sest meil on tervikpiibel. Jeremija tegi oma ajalooliste kirjutiste jaoks põhjalikku uurimistööd. Samamoodi võid sina süüvida Jumala sõnasse ja otsida Jumala juhatust, küsides „Kus on Jehoova?”. Kui püüad teada saada, mis on tema tahe, näitad sellega, et usaldad teda. Ja nii oled sa „otsekui vete äärde istutatud puu, mis ajab juuri oja poole”. (*Loe Jeremija 17:5—8.*)

²⁴ Kui loed piiblit ja mõtiskled selle üle, püüa mõista, mida Jehoova sinult ootab. Otsi põhimõtteid, millest saaksid erisugustes olukordades juhendada. Kui loed piibli ajaloolisi jutustusi, Jumala seadusi ja põhimõtteid ning õpetussõnu, siis mõtle, kuidas saaksid loetut rakendada oma igapäevaelus. Sinu küsimusele „Kus on Jehoova?” võib Jumal anda vastuse piibli kaudu. Ta võib sulle näidata, kuidas tulla toime ka kõige keerulisemas olukorras. Nii sa võid tänu piiblile aru saada „mõistetamatutest asjadest”, millest sa midagi ei teadnud. (Jer. 33:3.)

30. MAI — 5. JUUNI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. SAAMUELI 7—8

Vaimsed vääriskivid

it-2, lk 206, lõik 2

Viimsed päevad

Bileami ennustus. Enne kui iisraellased tõotatud maale sisenesid, ütles prohvet Bi-

leam Moabi kuningale Baalakile: „Ma teen sulle teatavaks, mida see rahvas [Iisrael] sinu rahvaga tulevikus [„viimaseil päevil”, 1938.—40. a tõlge] teeb. ... Jaakobist väljub täht, Iisraelist tõuseb valitsuskepp. Tema purustab Moabi lauba ja kõigi sõjamõllu poegade kolbad.” (4Mo 24:14—17.) Kui ennustus esimest korda täitus, oli see täht kuningas Taavet, kes moabiidid alistas. (2Sa 8:2.) Seega, selles ennustuses algasid „viimased päevad” siis, kui Taavet kuningaks sai. Kuna Taavet sümboliseerib Jeesust kui messiaskuningat, käib see ennustus ka selle aja kohta, kui Jeesus alistab oma vaenlased. (Jes 9:7; L 2:8, 9.)

6.— 12. JUUNI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. SAAMUELI 9—10

Vaimsed vääriskivid

it-1, lk 266

Habe

Paljude vanaaja idamaa rahvaste, sealhulgas iisraellaste jaoks oli habe mehelikkuse tunnuseks ja tõstis esile mehe väärikust. Jumala seaduse järgi ei tohtinud iisraellased „meelekohtadelt juukseid kärpida ega rikkuda oma habeme äärt”. (3Mo 19:27; 21:5.) Keelu tagamaid aitab mõista see, et paljudel paganrahvastel oli sarnane tava seotud religioosete kombetalitustega.

20.— 26. JUUNI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. SAAMUELI 13—14

„Amnoni isekusel olid kurvad tagajärjed”

it-1, lk 32

Absalom

Amnoni mõrvamine. Absalomi vanem poolvend Amnon armus sõgedalt Absalomi

kaunisse õesse Taamarisse. Amnon teeskles haiget ja palus, et tema juurde saadetakse Taamar, kes talle süüa valmistaks. Kui Taamar pakkus talle toitu, siis Amnon vägistas ta. Amnoni kirm muutus aga vihkamiseks ja ta ajas naise minema. Taamar raputas endale tuhka pähe ja käristas lõhki oma peene rüü, mida kandsid kuningatütred, kes olid neitsid. Seejärel sai ta kokku Absalomiga, kes sai kohe aru, milles asi, ning kahtlustas Amnonit. See näitas, et ta oli juba varem teadlik oma poolvenna sõgedast armumisest. Absalom soovitas õel asjast vaikida ja võttis ta enda majja elama. (2Sa 13:1–20.)

it-1, lk 33, lõik 1

Absalom

Möödus kaks aastat. Käes oli lambapügamisaeg ja Absalom korraldas Baal-Haasoris (umbes 22 km Jeruusalemmast kirdes) peo, kuhu kutsus kuningapojad ja ka oma isa Taaveti. Kui Taavet ütles, et ta ei tule, käis Absalom talle peale, et ta saadaks enda asemel oma esmasündinud poja Amnoni. (Õp 10:18.) Kui pidu käis ja vein oli Amnoni „tuju rõõmsaks teinud”, käskis Absalom oma teenritel ta ära tappa. Teised kuningapojad põgenesid tagasi Jeruusalemma ja Absalom läks pakku oma süürlasest vanaisa Gesuri kuningriiki Galilea merest ida pool. (2Sa 13:23–38.) Nii hakkasid täituma prohvet Naatani sõnad, kes oli öelnud, et mõök ei lahku Taaveti soost mitte kunagi. (2Sa 12:10.)

27. JUUNI – 3. JUULI

AARDEID JUMALA SÕNAST | 2. SAAMUELI 15–17

„Auahnus pani Absalomi mässama”

it-1, lk 860

Eeljooksja

Idamaades oli kombeks, et kuningliku vankri ees jooksid jooksjad, et teatada kuninga

tulekust ja et teda igati aidata. (1Sa 8:11.) Soovides end ülistada ja oma mässu õigustada, järgisid Absalom ja Adonija seda kuninglikku tava ning panid oma vankri ette jooksmas 50 meest. (2Sa 15:1; 1Ku 1:5; vt JOOKSJAD.)

it-1, lk 1083–1084

Hebron

Aastate pärast läks Taaveti poeg Absalom tagasi Hebronisse ja asus seal tegutsema, et oma isa kuningavõim endale haarata. (2Sa 15:7–10.) Absalom valis oma eesmärgi teostamiseks just Hebroni ilmselt seepärast, et see oli kunagi olnud Juuda pealinn ja see oli ka olnud tema enda kodulinn. Hiljem ehitas Taaveti pojapoeg kuningas Rehabeam Hebroni üles. (2Aj 11:5–10.) Pärast Babüloonia vangipõlve asusid mõned kodumaale tagasi pöördunud juudid Hebronisse (Kirjat-Arbasse) elama. (Neh 11:25.)